

ИНТЕРВЈУ: РАЗГОВОР СО ЧОВЕКОТ- МАЈМУН МИРОСЛАВ МАСИН

Мајмун или човек, што е подоро?!?

Мирослав Масин е роден во 1963 год. во Ниш. Дипломирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје во 1988 год. Опиштоаши ја до денес целото негово творештво е во знакот на мајмунои и човекои и нивната заемна трансформација.

Причина за разговор е личноста и човекот Мирослав Масин, а повод за да се сретнеме се трите изложби во Франција, две самостојни и една група.

Како поминавте во Франција и кажете ни нешто во врска со изложбите.

Првата изложба беше во Шато Гонтје, западна Франција во близина на Нант. Местото функционира како асоцијација за заштита на животните и е во облик на зоолошка градина. Мислам дека има 800 животни, а поводот поради кој бев таму е изложбата во катедралата во местото, која функционира само како галерија и во која се изложуваат слики на тема - животни. Во рамките на зоолошката градина има езерце со четири острова на кои живеат четири групации на мајмуни како големи семејства. Контактот за изложбата беше остварен преку францускиот амбасадор во Македонија, кој го познава директорот на асоцијацијата, па по повод мајмуните ме поврза со него. Така се случи првиот контакт.

Во Скопје сте познат како човек-мајмун и често луѓето поради вашето творештво и начин на дејствување Ве сметаат за малку налудничав, на пример, престојот во кафезот на зоолошката градина. Дали тоа Ви пречи?

-Па, не ми пречи. Кога живеам во зграда, децата ме викаа „чичко Миро, чичко Миро“, а јас се лутев и им викав: „Ќе ме викате Миро“. Едно девојче ме нарече „Миро-мајмунот“ и оттогаш сите ме викаат „Миро-мајмунот“. Помило ми е да ме викаат „Миро-мајмунот“ отколку „чичко Миро“ така што не ми пречи.

Што Ве инспирираше за да ги посветите животот и творештвото од академија до денес токму на оваа тема - мајмунот.

- Има неколку варијанти. Едната е за

време на Академијата, кога правев копија на една слика од Мича Поповиќ, кој има сликано доста мајмуни, така што при самото цртање, како што ја правев сликата, се јавуваше час човек, час мајмун; првичната индиција за сето она што потоа се случи. А втората: вујко ми кажуваше дека кога сум бил мал ми купил некое мајмунче и тоа ми било главна играчка, така што можеби и од тоа има некакви корења, психијатриски гледано.

Во своите дела често размислувате на тема мајмун-човек-мајмун и нивната трансформација. Што мислите, што е тоа што го прави човекот различен од мајмунот и дали таа разлика носи среќа?

- Човекот е исто така животно. Затоа што сме луѓе, сакаме да мислиме дека сме нешто повеќе. Јас, со сето она што досега сум го правел, со сите изложби и перформанси, се трудам да покажам дека и човекот е едно обично животно, меѓутоа тој сè прави по-komplицирано. Главното кај животните е да се прехранат, да опстанат и да се продолжи видот, т.е. да се репродуцираат. И кај човекот, сè се сведува на тие две основни работи, меѓутоа во многу, многу поkomplицирана форма, која, нели, се нарекува и цивилизација.

Кога би бирале, дали би биле мајмун или би останале човек?

- Па, сега не можам да бирам. Но, кога би се родил повторно, би да бидам мајмун.

Тој заклучок е врз основа на твојот престој во кафезот во Зоолошката во Скопје во 1997 година или од порано?

- Па ми пречи оваа цивилизација, која е преголема цивилизација. Јас сакам некои минати времиња. Сакам да гледам филмови со мечување каде што нема лифтови во кои ќе се заглавиш, авиони. Сето тоа е неприродно за едно животно, па макар да се викал и човек.

- Како сте прифатен меѓу луѓето? Дали подобра публика се младите или старите? Кој подоро Ве разбира?

Па, мислам дека сум добро прифатен и од младите и од старите. Имам една инсталација во КИЦ во 1995 год. каде што имаше две гласачки кутии. Половината од Галеријата беше мајмунска, со банани и со мои мајмунски портрети, а другата половина беше човечка, со кеси во кои имаше нож, фотоапарат, некои симболични работи што го прават човекот човек. Во двете кутии, посетителите на инсталацијата гласаа за Мајмун Мајмуновски и Човек Човековски. И резултатот беше 73 за Мајмуновски, а 56 за човекот. Значи, резултатот беше тука некаде, пола на

пола. Тие разбираат но не сакаат да бидат мајмуни. Иако тоа што јас го препорачувам не е да станеме, буквално, мајмуни, туку што повеќе да ја почитуваме природата.

- За крај, кажете ми како се снаогате во толпите луѓе во Скопје, во ноќниот живот и слично.

Па, едно интервју имав за неделникот „Денес“ и таму насловот беше „Јас сум најобичен човек“, така што многу добро се снаогам.

Нада ПЕШЕВА

